

unfoldingWord® Hebrew Bible

Zechariah

Version 2.1.30

[hbo]

Copyrights and Licensing

unfoldingWord® Hebrew Bible

2022-10-11**Date:**

2.1.30**Version:**

unfoldingWord**Published by:**

Tischendorf Greek New Testament 8th edition

2019-06-28**Date:**

2.7**Version:**

Door43**Published by:**

unfoldingWord® Hebrew Bible

Copyright © 2022 by unfoldingWord

This work is made available under the Creative Commons Attribution-ShareAlike 4.0 International License. To view or send a letter to Creative Commons, <https://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0/> a copy of this license, visit PO Box 1866, Mountain View, CA 94042, USA.

unfoldingWord® is a registered trademark of unfoldingWord. Use of the unfoldingWord name or logo requires the written permission of unfoldingWord. Under the terms of the CC BY-SA license, you may copy and redistribute this unmodified work as long as you keep the unfoldingWord® trademark intact. If you modify a copy or translate this work, thereby creating a derivative work, you must remove the unfoldingWord® trademark.

On the derivative work, you must indicate what changes you have made and attribute the work as follows: "The ". You must also make your derivative unfoldingword.org/uhb original work by unfoldingWord is available from work available under the same license (CC BY-SA).

If you would like to notify unfoldingWord regarding your translation of this work, please contact us at [.unfoldingword.org/contact/](https://unfoldingword.org/contact/)

<https://github.com/>The unfoldingWord® Hebrew Bible is based on the Open Scriptures Hebrew Bible, from , which is made available under the Creative Commons Attribution 4.0 International [openscriptures/morphhb](https://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0/) .<https://git.door43.org/unfoldingWord/uhb> License. You may see the changes that we made at

Table of Contents

4	Zechariah
4	Chapter 1
4	Chapter 2
4	Chapter 3
5	Chapter 4
5	Chapter 5
5	Chapter 6
5	Chapter 7
6	Chapter 8
6	Chapter 9
6	Chapter 10
7	Chapter 11
7	Chapter 12
7	Chapter 13
7	Chapter 14
9	Tischendorf Greek New Testament 8th edition Contributors

Zechariah

Chapter 1

¹בחדש השמיני בשנת שתיים לדרוש היה דבר יהוה אל זכריה בן ברכיה בן עדין הנביא לאמר: ²קצף יהוה על אבותיכם קצף: ³ואמרת אלהים כה אמר יהוה צבאות שובו אלי נאם יהוה צבאות ואשוב אליכם אמר יהוה צבאות: ⁴אל תהיו כאבותיכם אשר קראו אליהם הנביאים הראשונים לאמר כה אמר יהוה צבאות שובו נא מדרכיכם הרעים ומעלליכם: ¹¹הרעים ולא שמעו ולא הקשיבו אלי נאם יהוה: ⁵אבותיכם איהם והנבאים הלעולם יחיו: ⁶אך | דברי וחקי אשר צייתי את עבדי הנביאים הלוא השיגו אבתיכם וישבו ויאמרו כאשר זמם יהוה צבאות לעשות לנו כדרכינו וכמעללינו כן עשה אתנו: ⁷ביום עשרים וארבעה לעשתי עשר חדש הוא חדש שבט בשנת שתיים לדרוש היה דבר יהוה אל זכריה בן ברכיה בן עדין הנביא לאמר: ⁸ראיתי | הלילה והנה איש רכב על סוס אדם והוא עמד בין ההדסים אשר במצלה ואחריו סוסים אדמים שרקים ולבנים: ⁹ואמר מה אלה אדני ויאמר אלי המלאך הדבר בי אני אראך מה המה אלה: ¹⁰וישן האיש העמד בין ההדסים ויאמר אלה אשר שלח יהוה להתהלך בארץ: ¹¹ויענו את מלאך יהוה העמד בין ההדסים ויאמרו התהלכנו בארץ והנה כל הארץ שבת ושקט: ¹²וישן מלאך יהוה ויאמר יהוה צבאות עד מתי אתה לא תרתם את ירושלים ואת ערי יהודה אשר זעמתה זה שבעים שנה: ¹³וישן יהוה את המלאך הדבר בי דברים טובים דברים נחמים: ¹⁴ויאמר אלי המלאך הדבר בי קרא לאמר כה אמר יהוה צבאות קנאתי לירושלים ולציון קנאה גדולה: ¹⁵וקצף גדול אני קצף על הגוים השאננים אשר אני קצפתי מעט והמה עזרו לרעה: ¹⁶לכן כה אמר יהוה שבת לירושלים ברחמים ביתי יבנה ביה נאם יהוה צבאות וקו: ¹²ויטה על ירושלים: ¹⁷עוד | קרא לאמר כה אמר יהוה צבאות עוד תפוצינה ערי טוב ונחם יהוה עוד את ציון ובחר עוד בירושלים: ²

¹⁸(2:1) ואשא את עיני וארא והנה ארבע קרנות: ¹⁹(2:2) ואמר אלי המלאך הדבר בי מה אלה ויאמר אלי אלה הקרנות אשר זרו את יהודה את ישראל וירושלים: ²⁰(2:3) ויראני יהוה ארבעה חרשים: ²¹(2:4) ואמר מה אלה באים לעשות ויאמר לאמר אלה הקרנות אשר זרו את יהודה כפי איש לא נשא ראשו ויבאו אלה להחריד אתם לידות את קרנות הגוים הנשאים קרן אל ארץ יהודה לזרותה: ²

¹[1:4] ומעלילים | lemma="עלל" x-morph="He,C:Vhrmpc:Sp2mp" x="c:H5953" strong="

²[1:16] וקוה | lemma="קוה" x-morph="He,C:Ncfsa" x="c:H6961" strong="

Chapter 2

¹(5) ואשא עיני וארא והנה איש ובידו תכל מדת: ²(6) ואמר אנה אתה הלך ויאמר אלי למד את ירושלים לראות כמה רחבה וכמה ארכה: ³(7) והנה המלאך הדבר בי יצא ומלאך אחר יצא לקראתו: ⁴(8) ויאמר אלו רץ דבר אל הנער הלז לאמר פרוזת תשב ירושלים מרב אדם ובהמה בתוכה: ⁵(9) ואני אהיה לה נאם יהוה חומת אש סביב ולכבוד אהיה בתוכה: ⁶(10) הוי הוי וגסו מארץ צפון נאם יהוה כפי כארבע רוחות השמים פרשתי אתכם נאם יהוה: ⁷(11) הוי ציון המלטי יושבת בתבבל: ⁸(12) כי כה אמר יהוה צבאות אתר כבוד שלחני אל הגוים השללים אתכם כי הנגע בכם נגע בבבת עינו: ⁹(13) כפי הנבי מניף את ידי עליהם והיו שלל לעבדיהם וידעם כי יהוה צבאות שלחני: ¹⁰(14) רני ושחתי בת ציון כי הנבי בא ושכנתי בתוכך נאם יהוה: ¹¹(15) ונלוו גוים רבים אל יהוה ביום ההוא והיו לי לעם ושכנתי בתוכך וידעת כי יהוה צבאות שלחני אליך: ¹²(16) ונחל יהוה את יהודה חלקו על אדמת הקדש ובחר עוד בירושלים: ¹³(17) הס כל אשר מפני יהוה כי נעור ממעון קדשו:

Chapter 3

¹ויראני את יהושע הכהן הגדול עמד לפני מלאך יהוה והשטן עמד עלי מימיו לשטנו: ²ויאמר יהוה אל השטן יעור יהוה בך השטן ויעור יהוה בך הבחר בירושלים הלוא זה אוד מצל מאש: ³ויהושע היה לבש בגדים צואים ועמד לפני המלאך: ⁴וישן ויאמר אל העמדים לפניו לאמר הסירו הבגדים הצואים מעליו ויאמר אליו ראה העברתי מעליך עונך והלבש אתך מחלצות: ⁵ויאמר וישמו צנף טהור על ראשו וישמו הצנף הטהור על ראשו וילבשוהו בגדים ומלאך יהוה עמד: ⁶ויעד מלאך יהוה ביהושע לאמר: ⁷כה אמר יהוה צבאות אם בדרכי תלך ואם את משמרת תשמר וגם אתה תדון את ביתי וגם תשמר את חצרי ונתתי לך מהלכים בין העמדים האלה: ⁸שמע נא יהושע | הכהן הגדול אתה ורעך הישבים לפניך כי אנשי מופת המה כיהנני מביא את עבדי צמח: ⁹כי | הנה האבן אשר נתתי לפני יהושע על אבן אחת שבעה עינים הנני מפתח פתחה נאם יהוה צבאות ומשתי את עון הארץ והיא ביום אחד: ¹⁰ביום ההוא נאם יהוה צבאות תקראו איש לרעהו אל תחת גפן ואל תחת תאנה:

Chapter 4

¹ וַיָּשֶׁב הַמֶּלֶאךָ הַדְּבָר בִּי וַיַּעֲרֵנִי כְּאִישׁ אֲשֶׁר־יַעֲוֹר מִשְׁנֵתוֹ: ² וַיֹּאמֶר אֵלַי מַה אַתָּה רֹאֵה וַאֲמַרְתָּ: ¹¹ רְאִיתִי | וְהִנֵּה מְנוֹרַת זָהָב כְּלֵה וְגִלְהָה עַל־רֹאשָׁהּ וּשְׂבָעָה נִרְתִּיהָ עָלֶיהָ שְׂבָעָה וּשְׂבָעָה מוֹצְלוֹת לְנֹרֹת אֲשֶׁר עַל־רֹאשָׁהּ: ³ וְשֵׁנִים זֵיתִים עָלֶיהָ אֶחָד מִיְמִין וְאֶחָד עַל־שְׂמאלָהּ: ⁴ וַאֲעֵן וַאֲמַר אֶל־הַמֶּלֶאךָ הַדְּבָר בִּי לֵאמֹר מַה־אֵלֶּה אֲדֹנָי: ⁵ וַיַּעֲן הַמֶּלֶאךָ הַדְּבָר בִּי וַיֹּאמֶר אֵלַי לֵאמֹר זֶה דְּבַר־יְהוָה אֶל־זָרְבָבֶל לֵאמֹר לֹא בְחִיל וְלֹא בְכֹחַ כִּי אִם־בְּרוּחִי אֶמַר וְיִהְיֶה צְבָאוֹת: ⁷ מִי־אַתָּה הִרְגִּדוֹל לִפְנֵי זָרְבָבֶל לְמִישֵׁר וְהוֹצִיא אֶת־הָאֲבָן הָרִאשֹׁה תְשַׁלֹּת תָּן חֵן לָהּ: ⁸ פִּי וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר: ⁹ וְיָדִי זָרְבָבֶל יִסְדֹּד הַבַּיִת הַזֶּה וַיְדִי תִבְצַעְנָה וַיְדַעַת כִּי־יְהוָה צְבָאוֹת שְׁלַחְנִי אֵלֵיכֶם: ¹⁰ כִּי מִי בַד לַיּוֹם קִטְנוֹת וְשִׁמְחוּ וּרְאוּ אֶת־הָאֲבָן הַבְּדִיל בְּיַד זָרְבָבֶל שְׂבָעָה־אֵלֶּה עֵינֵי יְהוָה הֵמָּה מְשׁוֹטְטִים בְּכָל־הָאָרֶץ: ¹¹ וַאֲעֵן וַאֲמַר אֵלָיו מִה־שָׁנֵי הָאֵלֶּה עַל־יְמִין הַמְּנוֹרָה וְעַל־שְׂמאלָהּ: ¹² וַאֲעֵן שְׁנֵי וַאֲמַר אֵלָיו מִה־שְׁנֵי שְׂבָלֵי הַזֵּיתִים אֲשֶׁר בְּיַד שְׁנֵי צְנִתְרוֹת הַזֹּהָב הַמְרִיקִים מְעֵלֵיהֶם הַזֹּהָב: ¹³ וַיֹּאמֶר אֵלַי לֵאמֹר הֲלוֹא יְדַעַת מַה־אֵלֶּה וַאֲמַר לֹא אֲדֹנָי: ¹⁴ וַיֹּאמֶר אֵלֶּה שְׁנֵי בְנֵי־הַיְצִיָּהר הַעֲמִידִים עַל־אֲדוֹן כַּל־הָאָרֶץ:

¹¹[4:2 ויאמר | lemma="אמר" x-morph="c:H0559" strong="He,C:Vqw3ms"]

Chapter 5

¹ וַאֲשׁוּב וַאֲשָׂא עֵינֵי וַאֲרָאָה וְהִנֵּה מְגִלָּה עֹפָה: ² וַיֹּאמֶר אֵלַי מַה אַתָּה רֹאֵה וַאֲמַר אֲנִי רֹאֵה מְגִלָּה עֹפָה אֲרָכָה עֲשָׂרִים בָּאֵמָה וְרַחְבָּה עֶשֶׂר בָּאֵמָה: ³ וַיֹּאמֶר אֵלַי זֹאת הָאֵלֶּה הַיּוֹצֵאת עַל־פְּנֵי כַל־הָאָרֶץ כִּי כַל־הַגִּבַּב מִזֶּה כְּמוֹהַ נִלְקָה וְכַל־הַנְּשֻׁבֵעַ מִזֶּה כְּמוֹהַ נִקְּהָ: ⁴ הַיּוֹצֵאתֶיהָ נָאִם יְהוָה צְבָאוֹת וּבָאָה אֶל־בַּיִת הַגִּבַּב וְאֶל־בַּיִת הַנְּשֻׁבֵעַ בְּשָׁמַי לִשְׁקֹר וּלְנֹהַ בְּתוֹךְ בֵּיתוֹ וְכִלְתּוֹ וְאֶת־עֵצָיו וְאֶת־אֲבָנָיו: ⁵ וַיֵּצֵא הַמֶּלֶאךָ הַדְּבָר בִּי וַיֹּאמֶר אֵלַי שָׂא נָא עֵינֶיךָ וּרְאֵה מַה הַיּוֹצֵאת הַזֹּאת: ⁶ וַאֲמַר מַה־הִיא וַיֹּאמֶר זֹאת הָאֵיפָה הַיּוֹצֵאת וַיֹּאמֶר זֹאת עֵינֵם בְּכָל־הָאָרֶץ: ⁷ וְהִנֵּה כֶּכֶר עֹפֶרֶת נִשְׂאת וְזֹאת אֲשֶׁה אֲחֹת וַיּוֹשֶׁבֶת בְּתוֹךְ הָאֵיפָה: ⁸ וַיֹּאמֶר זֹאת הַרְשָׁעָה וַיִּשְׁלַךְ אֶתָּה אֶל־תוֹךְ הָאֵיפָה וַיִּשְׁלַךְ אֶת־אֲבָן הָעֹפֶרֶת אֶל־פִּיהָ: ⁹ וַאֲשָׂא עֵינֵי וַאֲרָא וְהִנֵּה שְׁתֵּי־נָשִׁים וַיּוֹצֵאוֹת וְרוּחַ בְּכַנְפֵיהֶם וְלִהְנֶה כְּנָפִים כְּכַנְפֵי הַחַסִּידָה וַתִּשְׁאַנְנָה אֶת־הָאֵיפָה בֵּין הָאָרֶץ וּבֵין הַשָּׁמַיִם: ¹⁰ וַאֲמַר אֶל־הַמֶּלֶאךָ הַדְּבָר בִּי אֲנִי זֶמְרָה מוֹלְכוֹת אֶת־הָאֵיפָה: ¹¹ וַיֹּאמֶר אֵלַי לִבְנוֹת־לָהּ בַּיִת בְּאֶרֶץ שְׁנַעַר וְהוֹכַן וְהִנִּיחָה שֵׁם עַל־מִכְנַתָּהּ: ס

Chapter 6

¹ וַאֲשׁוּב וַאֲשָׂא עֵינֵי וַאֲרָאָה וְהִנֵּה אַרְבַּע מִרְכָּבוֹת וַיּוֹצֵאוֹת מִבֵּין שְׁנֵי הַהַרִים וְהַהַרִים הָרִי נְחֹשֶׁת: ² בְּמִרְכָּבָהּ הָרִאשֹׁנָה סוֹסִים אַדְמִיִּים וּבְמִרְכָּבָהּ הַשְּׁנִיָּתָה סוֹסִים שַׁחְרִיִּים: ³ וּבְמִרְכָּבָהּ הַשְּׁלִישִׁית סוֹסִים לְבָנִים וּבְמִרְכָּבָהּ הָרְבִיעִית סוֹסִים בְּרָדִים אֲמָצִים: ⁴ וַאֲעֵן וַאֲמַר אֶל־הַמֶּלֶאךָ הַדְּבָר בִּי מַה־אֵלֶּה אֲדֹנָי: ⁵ וַיַּעֲן הַמֶּלֶאךָ וַיֹּאמֶר אֵלַי אֵלֶּה אַרְבַּע רְחוֹת הַשָּׁמַיִם יוֹצֵאוֹת מִהַתְּצִב עַל־אֲדוֹן כַּל־הָאָרֶץ: ⁶ אֲשֶׁר־בָּהּ הַסּוֹסִים הַשַּׁחְרִיִּים וַיֵּצְאוּ אֶל־אֶרֶץ צֶפּוֹן וְהַלְבָּנִים וַיֵּצְאוּ אֶל־אֲחֵרֵיהֶם וְהַבְּרָדִים וַיֵּצְאוּ אֶל־אֶרֶץ הַתִּימָן: ⁷ וְהָאֲמָצִים וַיֵּצְאוּ וַיִּבְקְשׂוּ לִלְקַח לַהֲתַהַלֵּךְ בְּאֶרֶץ וַיֹּאמֶר לְכֹ הַתְּהַלְכוּ־אֶרֶץ וַתִּתְהַלְכֶנָה בְּאֶרֶץ: ⁸ וַיַּזְעַק אֹתִי וַיְדַבֵּר אֵלַי לֵאמֹר רֹאֵה הַיּוֹצֵאִים אֶל־אֶרֶץ צֶפּוֹן הַנִּיחוּ אֶת־רוּחֵי בְּאֶרֶץ צֶפּוֹן: ⁹ וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר: ¹⁰ לִקְחוּ מֵאֵת הַגּוֹלָהּ מִחֻלְדַּי וּמֵאֵת טוֹבִיָּה וּמֵאֵת יְדַעְיָה וּבֵאת אִתָּהּ בֵּינֵם הֲלוֹא וּבֵאת בֵּית יִאשִׁיָּה בְּרִצְפַּנְיָה אֲשֶׁר־בָּאוּ מִבְּבֶל: ¹¹ וְלִקְחוּ כֶּסֶף וְזָהָב וְעִשִׂית עֶטְרוֹת וּשְׂמַת בְּרָאשׁוֹ הַיּוֹשֵׁעַ בְּרִי־הוֹצִדֵק הַגְּדוֹל: ¹² וַאֲמַרְתָּ אֵלָיו לֵאמֹר כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת לֵאמֹר הִנֵּה־אִישׁ צִמַח שָׁמוּ וּמִתְחַתּוֹ יֵצֵא וְיִבְנֶה אֶת־הַיִּכַל יְהוָה: ¹³ וְהוּא יִבְנֶה אֶת־הַיִּכַל יְהוָה וְהוּא יְהוּא־יִשָּׂא הוּד וַיִּשָּׁב וּמָשַׁל עַל־כַּסְאוֹ וְהָיָה כֹהֵן עַל־כַּסְאוֹ וְעָצַת שְׁלוֹם תִּהְיֶה בֵּין שְׁנֵיהֶם: ¹⁴ וְהָעֶטְרוֹת תִּהְיֶה לְחֹלֶם וְלִטוֹבִיָּה וְלִידַעְיָה וְלַחֵן בְּרִצְפַּנְיָה לְזַכְרוֹן בְּהִיכַל יְהוָה: ¹⁵ וְרוּחוֹקִים | יֵבֵאוּ וּבְנֵי בְהִיכַל יְהוָה וַיְדַעְתֶּם כִּי־יְהוָה צְבָאוֹת שְׁלַחְנֵי אֵלֵיכֶם וְהָיָה אִם־שָׁמוּעַ תִּשְׁמָעוּן בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם: ס

Chapter 7

¹ וַיְהִי בַשְּׁנָת אַרְבַּע לְדַרְוִישׁ הַמֶּלֶךְ הָיָה דְבַר־יְהוָה אֶל־זַכְרְיָה בְּאֶרְבַּעָה לַחֲדָשׁ הַתְּשַׁעִי בְּכֶסֶל: ² וַיִּשְׁלַח בֵּית־אֵל שַׂר־אֶצֶר וְרִגְמֵ מֶלֶךְ וַאֲנָשָׁיו לְחַלּוֹת אֶת־פְּנֵי יְהוָה: ³ לֵאמֹר אֶל־הַכֹּהֲנִים אֲשֶׁר לְבֵית־יְהוָה צְבָאוֹת וְאֶל־הַנְּבִיאִים לֵאמֹר הָאֲבָכֶם בַּחֲדָשׁ הַחֲמִשִּׁי הַהַזֹּר כְּאֲשֶׁר עָשִׂיתָ זֶה כְּמָה שְׁנָיִם: ⁴ וַיְהִי דְבַר־יְהוָה צְבָאוֹת אֵלַי לֵאמֹר: ⁵ אֲמַרְתֶּם אֶל־כָּל־עַם הָאָרֶץ וְאֶל־הַכֹּהֲנִים לֵאמֹר כִּי־צִמַחְתֶּם וּסְפוֹד בְּחַמִּישִׁי וּבִשְׂבִיעִי וְזֶה שְׂבָעִים שָׁנָה הַצֹּמִ צִמַחְתִּי אֲנִי: ⁶ וְכִי תֵאָכְלוּ וְכִי תִשְׂתּוּ הֲלוֹא אִתְּם הָאֲכָלִים וְאִתְּם הַשְּׂתִיִּים: ⁷ הֲלוֹא אֶת־הַדְּבָרִים אֲשֶׁר קָרָא יְהוָה בְּיַד הַנְּבִיאִים הָרִאשֹׁנִים בְּהִיֹּת יְרוּשָׁלַם יִשְׁבַת וְשָׁלוֹה וְעָרִיָּה סְבִיבֹתֶיהָ וְהַגִּבַּב וְהַשְּׂפָלָה יִשָּׁב: ⁸ פִּי וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֶל־זַכְרְיָה לֵאמֹר: ⁹ כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת לֵאמֹר מִשְׁפַּט אִמַּת שִׁפְטוּ וְחֹסֵד וְרַחֲמִים עֲשׂוּ אִישׁ אִתְּאֲחִיו: ¹⁰ וְאַל־מְנָה וְיָתוּם גֵּר וְעֵבֶר אֶל־תַּעֲשֶׂקוּ וְרַעַת אִישׁ אֲחִיו אֶל־תַּחֲשְׁבוּ בְלִבְבְּכֶם: ¹¹ וַיִּמְאַנּוּ לְהַקְשִׁיב וַיִּתְּנוּ כַתֵּף סִגְרָת וְאִזְנֵיהֶם הַכְּבִידוּ מִשְׁמוּעַ: ¹² וְלָבָם שָׁמוּ שְׁמִיר מִשְׁמוּעַ אֶת־הַתוֹרָה וְאֶת־הַדְּבָרִים אֲשֶׁר שָׁלַח יְהוָה צְבָאוֹת בְּרוּחוֹ בְּיַד הַנְּבִיאִים

הראשנים ויהי קצף גדול מאת יהוה צבאות: ¹³ ויהי כאשר יקרא ולא אשמע אמר יהוה צבאות: ¹⁴ ואסערים על כל הגוים אשר לא ידעום והארץ נשמה אחריהם מעבר ומשב ושימו ארץ חמדה לשמה: פ

Chapter 8

¹ ויהי דבר יהוה צבאות לאמר: ² כה אמר יהוה צבאות קנאתי לציון קנאה גדולה וחמה גדולה קנאתי לה: ³ כה אמר יהוה שבתי אל ציון ושכנתי בתוך ירושלים ונקראה ירושלים עיר האמת והר יהוה צבאות הר הקדוש: ⁴ כה אמר יהוה צבאות עד ישבו זקנים וזקנות ברחבות ירושלים ואיש משענתו בידו מרב ימים: ⁵ ורחבות העיר ימלאו ילדים וילדות משחקים ברחבתיה: ⁶ כה אמר יהוה צבאות כי יפלא בעיני שארית העם הזה בימים ההם גם בעיני יפלא נאם יהוה צבאות: ⁷ כה אמר יהוה צבאות הנני מושיע את עמי מארץ מזרח ומארץ מבוא השמש: ⁸ והבאתי אתם ושכנו בתוך ירושלים והיילי לעם ואני אהיה להם לאלהים באמת ובצדקה: ⁹ כה אמר יהוה צבאות תחזקנה ידיכם השמעים בימים האלה את הדברים האלה מפני הנביאים אשר ביום סד בית יהוה צבאות ההיכל להבנות: ¹⁰ כי לפני הימים ההם שכר האדם לא נהיה ושכר הבהמה איננה וליוצא ולבא אירשלום מרהצר ואשלח את כל האדם איש ברעהו: ¹¹ ועתה לא כימים הראשנים אני לשארית העם הזה נאם יהוה צבאות: ¹² כי יצטרע השלום הגפן תתן פריה והארץ תתן את יבולה והשמים יתנו טלם והנחלתי את שארית העם הזה את כל אלה: ¹³ והיה כאשר הייתם קללה בגוים בית יהודה ובית ישראל כן אושיע אתכם והייתם ברכה אל תיראו תחזקנה ידיכם: ¹⁴ כי כה אמר יהוה צבאות כאשר זממתי להרע לכם בהקציף אבתיכם אתי אמר יהוה צבאות ולא נחמתי: ¹⁵ כן שבתי זממתי בימים האלה להטיב את ירושלים ואת בית יהודה ואת תירא: ¹⁶ אלה הדברים אשר תעשו דברו אמת איש את דעהו אמת ולשפוט שלום שפטו בשעריכם: ¹⁷ ואיש את רעת רעהו ואת תחשבו בלבבכם ושבעת שקר אל תאבהו כי את כל אלה אשר שנאתי נאם יהוה: ¹⁸ ויהי דבר יהוה צבאות אלי לאמר: ¹⁹ כה אמר יהוה צבאות צום הרביעי וצום החמישי וצום השביעי וצום העשירי יהיה לבית יהודה לששון ולשמחה ולמקדים טובים והאמת והשלום אהבו: ²⁰ כה אמר יהוה צבאות עד אשר יבאו עמים וישבי ערים רבות: ²¹ והלכו ישיבי אחת אל אחת לאמר נלכה הלך לחלות את פני יהוה ולבקש את יהוה צבאות אלקה גם אני: ²² ובלאו עמים רבים וגוים עצומים לבקש את יהוה צבאות בירושלים ולחלות את פני יהוה: ²³ כה אמר יהוה צבאות בימים ההם אשר יחזיקו עשרה אנשים מכל לשנות הגוים והחזיקו בכנף איש יהודי לאמר נלכה עמכם כי שמענו אלהים עמכם: ס

Chapter 9

¹ משא דבר יהוה בארץ חדרך ודמשק מנחתו כי ליהוה עין אדם וכל שבטי ישראל: ² וגם חמת תגבל בה צר וצידון כי חכמה מאד: ³ ותבן צר מצור לה ותצבר כסף כעפר וחרץ כטיט חוצות: ⁴ הנה אדני יורשנה והפה בים חילה והיא באש תאכל: ⁵ תרא אשקלון ותירא ועזה ותחיל מאד ועקרון כי יהביש מבטו ואבד מלך מעזה ואשקלון לא תשב: ⁶ וישב ממזר באשדוד והכרתי גאון פלשתים: ⁷ והסרתי דמיו מפיו ושקציו מבין שניו ונשאר גם הוא לאלהינו והיה כאלף ביהודה ועקרון כיבוס: ⁸ וחליתי לביתי מצבה מעבר ומשב ולא יעבר עליהם עוד גש כי עתה איתי בעיני: ⁹ גילי מאד בתציון הרועי בת ירושלים הנה מלך יבוא לך צדיק ונושע הוא עני ורכב על חמור ועל עיר בראתנות: ¹⁰ והכרתי ירכב מאפרים וסוס מירושלים ונכרתה קשת מלחמה ודבר שלום לגוים ומשלו מים עד ים ומנהר עד אפסי ארץ: ¹¹ גם את בדם בריתך שלחתי אסירך מבזר אין מים בו: ¹² שובו לבצרון אסירי התקנה גם היום מגיד משנה אשיב לך: ¹³ כי ידרכתי לי יהודה קשת מלאתי אפרים ועורתי בניך ציון על בניך וינן ושמתיך כחרב גבור: ¹⁴ ויהוה עליהם ירא ויצא כברק חצו ואדני יהוה בשופר יתקע והלך בסערות תימן: ¹⁵ יהוה צבאות יגן עליהם ואכלו וכבשו אבני קלע ושתו המו כמו יין ומלאו כמזרק כוזיות מזבח: ¹⁶ והושיעם יהוה אלהיהם יום ההוא כצאן עמו כי אבני יזר מתנוססות על אדמתו: ¹⁷ כי מה טובו ומה יפיו דגן בחורים ותירוש ינוגב בתלות:

Chapter 10

¹ שאלו מיהוה מטר בעת מלקוש יהוה עשה חזים ומטר גשם יתן להם לאיש עשב בשדה: ² כי התרפים דברו ואון והקוסמים חזו שקר וחלמות השוא ודברו הבל ונחמון על כן נסעו כמו צאן וענו כי אין רעה: ³ על הרעים חרה אפי ועל העתודים אפקוד כי יפקד יהוה צבאות את יעדרו את בית יהודה ושם אותם כסוס הודו במלחמה: ⁴ ממנו פנה ממנו יתד ממנו קשת מלחמה ממנו יצא כל נוגש יחיד: ⁵ והיו כגברים בוסים בטיט חוצות במלחמה ונלחמו כי יהוה עמם והבישו רכבי סוסים: ⁶ וגברתי | את בית יהודה ואת בית יוסף אושיע והושבותים כי חמתיים והיו כאשר לא זנחתים כי אני יהוה אלהיהם ואענם: ⁷ והיו כגבור אפרים ושמח לבם כמו יין ובניהם יראו ושמחו יגל לבם ביהוה: ⁸ אשרקה להם ואקבצם כי פדיתים ורבו כמו רבו: ⁹ ואזרעם בעמים ובמרחקים וזכרוני וחינו את בניהם ושבנו: ¹⁰ והשיבותים מארץ מצרים ומאשור אקבצם ואל ארץ גלעד ולבנון אביאם ולא ימצא להם: ¹¹ ועבר בים צרה והכה בים גלים והבישו כל מצולות יאר והורד גאון אשר שבט מצרים יסור: ¹² וגברתי ביהוה ובשמנו ויהלכו נאם יהוה: ס

Chapter 11

¹פתח לבנון דלתיו ותאכל אש בארצו: ²הילל ברוש כיינפל ארז אשר אדרים שדדו הילילו אלוני בשן כי ירד יער הבצור: ¹¹קול יללת הרעים כי שדדה אדרתם קול שאגת כפירים כי שדד גאון הירדן: ⁴כה אמר יהוה אלהי רעה את צאן ההרגה: ⁵אשר קנייתו יהרגן ולא יאשמו ומכריתו יאמר ברוך יהוה ואעשר ורעייהם לא יחמול עליהן: ⁶כי לא אחמול עוד עליישי הארץ נאם יהוה והנה אנכי ממציא אתי האדם איש בידרעהו וביד מלכו וכתתו את הארץ ולא אציל מידם: ⁷וארעה את צאן ההרגה לכן עניי הצאן ואקח לי שני מקלות לארד קראתי נעם ולאחד קראתי חבלים וארעה את הצאן: ⁸ואכתד את שלשת הרעים ברח אחד ותקצר נפשי בהם וגם נפשם בחלה בי: ⁹ואמר לא ארעה אתכם המתה תמות והנכחדת תכחד והנשארות תאכלנה אשה את בשר רעותה: ¹⁰ואקח את מקלי את נעם ואגדע אתו להפיר את בריתי אשר כרתי את כל העמים: ¹¹ותפר ביום ההוא וידעו כן עניי הצאן השמרים אתי כי דבר יהוה הוא: ¹²ואמר אליהם אמיטוב בעיניכם הבו שכרי ואם לא | חדלו וישקלו את שכרי שלשים כסף: ¹³ויאמר יהוה אלי השליכהו אל היצר אדר הילך אשר יקרת מעליהם ואקחה שלשים הכסף ואשליך אתו בית יהוה אליהו: ¹⁴ואגדע את מקלי השני את החבלים להפר את האחוה בין יהודה ובין ישראל: ¹⁵ויאמר יהוה אלי עוד קח לך כלי רעה אולי: ¹⁶כי הנה אנכי מקים רעה בארץ הנכחדות לא יפקד הנער לא יבקש והנשברת לא ירפא הנצבה לא יכלל ובשר זבריאה יאכל ופרסיהו ופרקו: ¹⁷היו רעי האליל עזבי הצאן חרב על זרועו ועל ימיו זרעו ובוש תיבש ועין ימינו כהה תכה: ¹⁸

11:2 | הבציר | lemma = "בצור" x-morph = "He,Td:Ncmsa" strong = "d:H1208"

Chapter 12

¹משא דבר יהוה עלי ישראל נאם יהוה נטה שמים ויסד ארץ ויצר רוח אדם בקרבו: ²פ הנה אנכי שם את ירושלים סף רעל לכל העמים סביב וגם על יהודה יהיה במצור עלי ירושלים: ³והיה ביום ההוא אשים את ירושלים אבן מעמסה לכל העמים כל עמסיה שרוט ישרטו ונאספו עליה זל גוי הארץ: ⁴ביום ההוא נאם יהוה אכה כל יסוס בתמהון ורכבו בשגעון ועל בית יהודה אפקח את עיני וכל יסוס העמים אכה בעורו: ⁵ואמרו אלפי יהודה בלבם אמצה לי יושבי ירושלים ביהוה צבאות אלהיהם: ⁶ביום ההוא אשים את אלפי יהודה ככור אש בעצים וכלפי אש בעמיר ואכלו על ימיו ועל שמאול את כל העמים סביב וישבה ירושלים עוד תחיה בירושלים: ⁷והושיע יהוה את אלהי יהודה בראשנה למען לא תגדל תפארת בית דוד ותפארת ישב ירושלים עלי יהודה: ⁸ביום ההוא יגן יהוה בעד יושבי ירושלים והיה הנכשל בהם ביום ההוא כדויד ובית דוד כאלהים כמלאך יהוה לפניהם: ⁹והיה ביום ההוא אבקש להשמיד את כל הגוים הבאים עלי ירושלים: ¹⁰ושפכתו על בית דוד ועל | יושבי ירושלים רוח חן ותחנונים והביטו אלי את אשר דקרו וספדו עליו כמספד על היחיד והמר עליו כהמר על הבכור: ¹¹ביום ההוא יגדל המספד בירושלים כמספד הדדירמון בבקעת מגדון: ¹²וספדה הארץ משפחות משפחות לבד משפחת בית דוד לבד ונשיהם לבד משפחת בית דוד לבד ונשיהם לבד: ¹³משפחת בית דוד לבד ונשיהם לבד: ¹⁴כל המשפחות הנשארות משפחת לבד ונשיהם לבד: ¹⁵

Chapter 13

¹ביום ההוא יהיה מקור נפתח לבית דוד וליושבי ירושלים לחטאת ולנדה: ²והיה ביום ההוא נאם | יהוה צבאות אכרית את שמות העצבים מן הארץ ולא יזכרו עוד וגם את הנביאים ואת רוח הטמאה אעביר מן הארץ: ³והיה כיינבא איש עוד ואמרו אליו אביו ואמו ולדיו לא תחיה כי שקר דברת בשם יהוה ודקרהו אביו ואמו ולדיו בהנבאו: ⁴והיה | ביום ההוא יבשו הנביאים איש מחיזו בהנבאתו ולא ילבשו אדרת שער למען כחש: ⁵ואמר לא נביא אנכי איש עבד אדמה אנכי כי אדם הקנני מנעורי: ⁶ואמר אליו מה המכות האלה בן דוד ואמר אשר הפית בית מאהבים: ⁷חרב עורי על רעי ועל גבר עמיתי נאם יהוה צבאות הר את הרעה ותפוצין הצאן והשבת ידי על הצערים: ⁸והיה בכל הארץ נאם יהוה פישנים בה יכרתי יגעו והשלשית ינתר בה: ⁹והבאתי את השלשית באש וצרפתים כצקר את הכסף ובחנתים כבתן את הזהב הוא | יקרא בשמי ואני אענה אתו אמרתי עמי הוא והוא יאמר יהוה אלהי: ¹⁰

Chapter 14

¹הנה יום בא ליהוה וחלק שללך בקרבך: ²ואספתי את כל הגוים | אל ירושלים למלחמה ונלכדה העיר ונשסו הבתים והנשים תשגלנה: ¹¹ויצא חצי העיר בגולה ונתר העם לא יכרת מן העיר: ³ויצא יהוה ונלחם בגוים ההם כיום הלחמו ביום קרב: ⁴ועמדו רגליו ביום ההוא על הר הזיתים אשר על פני ירושלים מקדם ונבקע הר הזיתים מחציו מזרחה ומה גי גדולה מאד ומש חצי ההר צפונה וקצו נגבה: ⁵ונסתם גיא הרי כי יגיע גיהרם אל אצל ונסתם כאשר נסתם מפני הרעש בימי עזיה מלך יהודה ובא יהוה אלהי כל קדשים עמך: ⁶והיה ביום ההוא לא יהיה אור וקרות: ¹²יקפאון: ¹³והיה יום אחד הוא ידע ליהוה לא יזום ולא לילה והיה לעת ערב יהיה אור: ⁸והיה | ביום ההוא יצאו מים חיים

מירושלים חצים אל־הים־הקדמוני וחצים אל־הים האחרון בקנין ובחרף יהיה: ⁹ והיה יהוה למלך על־כל־הארץ בינם ההוא יהיה יהוה אחד ושמו אחד: ¹⁰ וסוב כל־הארץ כערבה מגבע לרמון נגב ירושלים וראמה וישבה תחיתה למשער בנימן עד־מלון שער הראשון עד־שער הפנים ומגדל חננאל עד יקבי המלך: ¹¹ וישבו בה וחרם לא יהיה־עוד וישבה ירושלים לבטח: ¹² וזאת | תהיה המגפה אשר יגף יהוה את־כל־העמים אשר צבאו על־ירושלים המק | בשרו והוא עמד על־רגליו ועינו תמקנה בחריהו ולשונו תמק בפיהם: ¹³ והיה בינם ההוא תהיה מהומת־יהוה רבה בהם והחזיקו איש יד רעהו ועלתה ידו על־יד רעהו: ¹⁴ וגם־יהודה תלחם בירושלים ואסף חיל כל־הגוים סביב זהב וכסף ובגדים לרב מאד: ¹⁵ וכן תהיה מגפת הסוס הפרד הגמל והחמור וכל־הבהמה אשר יהיה במחנות ההמה כמגפה הזאת: ¹⁶ והיה כל־הנוותר מכל־הגוים הבאים על־ירושלים ועלו מדי שנה בשנה להשתחות למלך יהוה צבאות ולחג את־חג הסכות: ¹⁷ והיה אשר לא־יעלה מאת משפחות הארץ אל־ירושלים להשתחות למלך יהוה צבאות ולא עליהם יהיה הגשם: ¹⁸ ואם־משפחת מצרים לא־תעלה ולא באה ולא עליהם תהיה המגפה אשר יגף יהוה את־הגוים אשר לא יעלו לחג את־חג הסכות: ¹⁹ זאת תהיה חטאת מצרים וחסאת כל־הגוים אשר לא יעלו לחג את־חג הסכות: ²⁰ בינם ההוא יהיה על־מצלות הסוס קדש ליהוה והיה הסירות בבית יהוה כמזרקים לפני המזבח: ²¹ והיה כל־סיר בירושלים וביהודה קדש ליהוה צבאות ובאו כל־הזבחים ולקחו מהם ובשלו בהם ולא־יהיה כנעני עוד בבית יהוה צבאות בינם ההוא:

^{14:2} ¹ תשכבנה | lemma = "שכב" He,VNi3fp x-morph = "H7901" strong =

^{14:6} ² וקרות | lemma = "קרה" He,C:Ncfpa x-morph = "H7135" strong =

^{14:6} ³ וקפאון | lemma = "קפא" He,Td:Ncmsa x-morph = "H7087b" strong =

Tischendorf Greek New Testament 8th edition Contributors

eBible.org

Clint Yale

Dr. Maurice A. Robinson

Ulrik Sandborg-Petersen

Door43 World Missions Community